Luggemisſed.

I.

Üks wanna ſanna, mis minno naber ei tahtnud töeks arwata.

Ollen ikka ſuurt luggu piddanud marahwa wanna ſannadeſt, olgo ka, et neid ei olle mitte ni wannad, kui Salomoni wannad ſannad. Ja meie marahwal on neid mõnnuſaid wanna ſanno ſuur hulk — Omma nabrega ollin agga monni hea kord waidlemisſes wanna ſannade pärraſt. Seiſis ſe peäl, et ei olnud ſuurt õppetuſt nende ſeeſt leida, ja et nemmad muid kui pool tõſſi ei olle. Nabrel, muido kül kaunis hea mees, olli iſſeärranes ſe wigga, et tihti kül ülle janno jõi. Ja ſiis, kui waene

luggu jälle ſel wiſil temmaga olli olnud, ſai temma üsna wihha täis, kui tulletaſin temma mele ſedda wanna ſanna, et „kañno pohjas hopis ennam innimeſt on ärrauppund, kui merre pohjas.“ Ütles ſiis minno wasto: eks ei olle ſelge walle, mis ſinno wanna ſanna tägib? Kui otſata paljo laewo on merre peäl innimestega ühhes tükkis hukka läinud, nenda et mitto ja mitto tuhhat meeſt tarwis lähhäks neid matta, kes merres on ärrauppund. Eks ſinna ei mõtle ka ſelle ſure wee-upputusſe peäle, mis Noa aial ſündis, et, nenda kui Moſesſe ramatus ſeiſab, „keik lihha hinge heitis, mis Ma peäl likus, ni hästi liñnud kui lojukſed ja metſalisſed, ja keik romad, ja keik innimesſed ka, ilma Noa ſeltſita.“ Kuidas ſaad ſinna ſiis ſedda ial töeks arwata, mis ſinno wanna ſanna ütleb? Ehk ſe on on agga minno hirmutamiſeks ſinnuſt räkitud; ehk ſinno kadde meel üksnes aiab ſedda ſanna ülles, ſeſt et ſinnul ei olle neid koppikaid mitte, mis jomiſeks tarwis läh-